

عنوان مقاله:

بررسی اثرات الاژیک اسید بر آسیب حاد کبدی ناشی از تیواستامید و انسفالوپاتی متعاقب آن در موش های صحرائی

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی مازندران، دوره 33، شماره 226 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

آفرین چودکی نژاد - Pharmacy Student, Student Research Committee, Lorestan University of Medical Sciences, Khorramabad, Iran

حمیدرضا محمدی - Assistant Professor, Department of Toxicology, Faculty of Pharmacy, Razi Herbal Medicine Research Center, Lorestan University of Medical Sciences, Khorramabad, Iran

محسن محمدی - Associate Professor, Department of Pharmacognosy and Pharmaceutical Biotechnology, Faculty of Pharmacy, Lorestan University of Medical Sciences, Khorramabad, Iran

فرهاد مومنی - Pharmacist, Food and Drug Administration of Lorestan University of Medical Sciences, Khorramabad, Iran

احمد آدینه - Assistant Professor, Department of Toxicology, Faculty of Pharmacy, Razi Herbal Medicine Research Center, Lorestan University of Medical Sciences, Khorramabad, Iran

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: الاژیک اسید یک ترکیب پلی فنولی طبیعی با خاصیت آنتی اکسیدان بالقوه است که در بیش تر میوه ها، دانه ها و سبزیجات وجود دارد. در این مطالعه اثرات تجویز الاژیک اسید در مدل آسیب کبدی ناشی از تیواستامید در موش های صحرائی مورد بررسی قرار گرفت. مواد و روش ها: برای انجام این مطالعه تجربی تعداد ۶۰ سر موش صحرایی نر نژاد ویستار با وزن تقریبی ۲۰۰گرم، به طور تصادفی به ۶ گروه ۱۰ تایی تقسیم شدند. آسیب کبدی با تجویز ۱۰۰ mg/kg تیواستامید در سه روز متوالی به صورت تک دوز ایجاد شد. سپس دوزهای مختلف الاژیک اسید (۱۰، ۲۵ و ۵۰ میلی گرم بر کیلوگرم) به مدت سه روز متوالی به صورت تک دوز به موش های بیمار تجویز شد. در نهایت ۲۴ ساعت پس از آخرین تزریق، فاکتورهای بیوشیمیایی (LDH، ALT، AST، ALP، بیلی روبین و پروتئین تام)، مارکرهای استرس اکسیداتیو (LPO، ROS، FRAP، GSH)، غلظت یون آمونیوم و فعالیت حرکتی موش ها مورد بررسی قرار گرفت. برای تجزیه و تحلیل آماری از آزمون تحلیل واریانس یک طرفه و آزمون تعقیبی توکی استفاده شد. یافته ها: تیواستامید منجر به آسیب کبدی شد که خود را به صورت افزایش معنی دار فاکتورهای بیوشیمیایی سرم و مارکرهای استرس اکسیداتیو نشان داد ($P < 0.05$). علاوه بر این میزان یون آمونیوم در پلاسما، به عنوان فاکتور کلیدی موثر در انسفالوپاتی کبدی، در حیوانات دریافت کننده تیواستامید به میزان بسیار زیادی افزایش داشت ($P < 0.05$). تجویز الاژیک اسید در دوزهای مختلف به طور چشمگیری آسیب های کبدی و غلظت آمونیوم پلاسما را کاهش داد ($P < 0.05$). استنتاج: نتایج مطالعه حاضر نشان می دهد که الاژیک اسید از طریق فعالیت های آنتی اکسیدانی موجب کاهش آسیب کبدی ناشی از تیواستامید می شود.

کلمات کلیدی:

thioacetamide, liver damage, plasma ammonium, ellagic acid, oxidative stress
تیواستامید، آسیب کبدی، آمونیوم پلاسما، الاژیک اسید، استرس اکسیداتیو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

